

Geluid

Er zijn 3 situaties:

- reguliere bedrijfssituatie = geluid dat inrichting onder normale omstandigheden maakt (je neemt dan alle activiteiten samen. Voor ons gebied "Cultuur en ontspanning – stadiongebied"

- regelmatige afwijking van reguliere bedrijfssituatie = ontheffing voor meer dan 12x per jaar meer geluid dan de reguliere bedrijfssituatie (30x is geaccepteerd, bandbreedte lijkt te gaan tot 1x per week per jaar = 52x per jaar).

- incidentele bedrijfssituatie = maximaal 12x per jaar ontheffing voor activiteiten die meer geluid veroorzaken dan de reguliere bedrijfssituatie. Het gaat dan om bijzondere activiteiten

Ik heb steeds de context even geschetst. Beslissende passage is geel gearceerd.

Uit ABRvS 26 januari 2005 nr. 200400465/1

2.10. Appellanten sub 1 en sub 2 vrezen voor geluidhinder ten gevolge van het in werking zijn van de inrichting. Appellant sub 1 stelt dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de cumulatie van verschillende geluidbronnen ter plaatse, zijnde wegverkeer, spoorwegverkeer en luchtverkeer tezamen met de geluidbelasting van de onderhavige inrichting. In dit kader voert hij aan dat verweerder de Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai ten onrechte niet bij zijn besluitvorming heeft betrokken. Voorts betoogt hij dat de gestelde geluidgrenswaarde voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau van 50 dB(A) niet kan worden nageleefd. Appellante sub 2 voert aan dat de gestelde piekgeluidgrenswaarden mogelijk leiden tot gehoorschade. Daarnaast richt zij zich tegen het aan de vergunning verbonden voorschrift 5.6, dat bepaalt dat binnen zes maanden moet worden aangetoond dat wordt voldaan aan de geluidvoorschriften. Zij acht deze termijn te lang.

2.10.1. Ter voorkoming dan wel voldoende beperking van geluidhinder vanwege de inrichting heeft verweerder onder meer de voorschriften 5.1 tot en met 5.7 aan de vergunning verbonden, waarin grenswaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau respectievelijk het piekgeluidniveau zijn neergelegd. Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de inrichting mag ter plaatse van woningen van derden en andere gebouwen met een geluidgevoelige bestemming niet meer bedragen dan 50, 45 en 40 dB(A) gedurende respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. In de voorschriften 5.2 en 5.3 zijn hogere geluidgrenswaarden gesteld. Ingevolge voorschrift 5.2 is het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de inrichting tijdens een voetbalwedstrijd gesteld op 54 dB(A) in de dag- en de avondperiode. Ingevolge voorschrift 5.3 is het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de inrichting tijdens een maximale incidentele activiteit en een supportersdag eveneens gesteld op 54 dB(A) in de dag- en de avondperiode. De grenswaarden voor het piekgeluidniveau zijn gesteld op 55 dB(A) gedurende de dag- en avondperiode en 45 dB(A) in de nachtperiode.

2.10.2. Verweerder heeft bij de invulling van de beoordelingsvrijheid voor het aspect geluidhinder hoofdstuk 4 van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (hierna: de Handreiking) tot uitgangspunt genomen. Verweerder heeft, wat de gestelde geluidgrenswaarden tijdens een voetbalwedstrijd, een maximale incidentele activiteit of een supportersdag betreft, aansluiting gezocht bij de in paragraaf 5.3 van de Handreiking neergelegde ontheffingsregeling, niet zijnde het zogenoemde 12 dagen criterium. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder dit beoordelingskader niet heeft mogen hanteren. De Afdeling merkt daarbij op dat de implementatietermijn van de door appellant sub 1 genoemde richtlijn, daargelaten of deze van toepassing is op de inrichting, ten tijde van het nemen van het bestreden besluit nog niet was verstreken. In hoofdstuk 4 van de Handreiking is voor nieuwe inrichtingen zoals de inrichting in kwestie, voorzover hier van belang, vermeld dat wordt getoetst aan de richtwaarden van tabel 4 en dat

overschrijding van deze richtwaarden toelaatbaar kan worden geacht op grond van een bestuurlijk afwegingsproces, waarbij het bestaande referentieniveau van het omgevingsgeluid een belangrijke rol speelt. Als maximumniveau geldt een etmaalwaarde van 50 dB(A) op de gevel van de dichtstbijzijnde woningen of het referentieniveau. Volgens paragraaf 5.3 van de Handreiking kan voor regelmatige afwijkingen van de representatieve bedrijfssituatie, waarbij in principe wordt uitgegaan van een frequentie van maximaal circa een dag-, avond- of nachtperiode per week, na een bestuurlijk afwegingsproces een hogere grenswaarde worden gesteld.

2.10.3. Niet in geschil is dat de inrichting is gelegen in een omgeving die akoestisch vergelijkbaar is met een woonwijk in de stad, waarvoor in de Handreiking richtwaarden van 50, 45 en 40 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode worden aanbevolen. De in de voorschriften 5.2 en 5.3 opgenomen grenswaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau liggen boven deze richtwaarden en boven het door verweerder vastgestelde referentieniveau van het omgevingsgeluid, zijnde 50 dB(A). Verweerder acht dit toelaatbaar op grond van een bestuurlijke afweging als bedoeld in paragraaf 5.3 van de Handreiking. Blijkens de stukken worden deze richtwaarden maximaal 34 maal per jaar overschreden, waarvan maximaal 22 keer in de avondperiode, met een gemiddelde frequentie van één dag- en/of avondperiode per week. Per jaar vinden maximaal 28 voetbalwedstrijden, 5 maximale incidentele activiteiten en 1 supportersdag binnen de inrichting plaats. Onder maximale incidentele activiteiten worden blijkens de aanvraag nietcommerciële publieksevenementen verstaan die van belang zijn voor het maatschappelijk en cultureel functioneren van de stad, zoals bijvoorbeeld voorlichtingsbijeenkomsten en bijeenkomsten van maatschappelijke organisaties. Verweerder stelt dat de voetbalwedstrijden, maximale incidentele activiteiten en supportersdagen geen deel uitmaken van de representatieve bedrijfssituatie, omdat dit soort activiteiten slechts gedurende een beperkt aantal dagen per jaar plaatsvindt en veelal ook nog gedurende een beperkt deel van de dag, terwijl de inrichting continu in werking is. Verweerder acht het daarom toelaatbaar dat voor deze activiteiten niet de gangbare normstelling geldt. Verder heeft hij in aanmerking genomen dat de belaste woningen in de nabijheid van de A12 zijn gelegen en dat omwonenden tevoren op de hoogte moeten worden gesteld van onder meer de datum, het tijdstip en de tijdsduur van een voetbalwedstrijd, maximale incidentele activiteit of supportersdag. Daarnaast is hij van mening dat het stadion een bijdrage kan leveren aan het maatschappelijk, cultureel of religieus functioneren van de gemeenschap.

2.10.4. Ten aanzien van voorschrift 5.3, waarin een ontheffingsregeling is opgenomen voor de maximale incidentele activiteiten en de supportersdag overweegt de Afdeling dat Uitspraak 200400465/1 7 verweerder zich met de door hem gemaakte bestuurlijke afweging in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor deze beperkt voorkomende activiteiten hogere geluidgrenswaarden kunnen worden gesteld. De Afdeling overweegt dat, anders dan verweerder kennelijk meent, de omstandigheid dat de voetbalwedstrijden over het gehele jaar genomen relatief weinig voorkomen, niet zonder meer betekent dat die activiteiten niet behoren tot de representatieve bedrijfssituatie van de inrichting. Ook activiteiten die minder vaak voorkomen kunnen in bepaalde gevallen op grond van hun aard toch deel uitmaken van de representatieve bedrijfssituatie. Gelet op de aard van de inrichting, een voetbalstadion, kan niet worden geoordeeld dat de voetbalwedstrijden niet representatief zouden zijn voor de onderhavige inrichting. Verweerder heeft deze activiteiten dan ook ten onrechte aangemerkt als regelmatige afwijkingen van de representatieve bedrijfssituatie. Nu de voetbalwedstrijden behoren tot de representatieve bedrijfssituatie, had verweerder in zoverre niet bij de in paragraaf 5.3 van de Handreiking opgenomen ontheffingsregeling kunnen aansluiten, maar had hij deze activiteiten moeten beoordelen op dezelfde wijze als de overige representatieve bedrijfsactiviteiten. Nu verweerder dit heeft nagelaten moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit, wat voorschrift 5.2 betreft, in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht niet berust op een deugdelijke motivering.

ABRvS 14 juni 2006 nr. 200508174/1

2.7.2. Ter voorkoming dan wel beperking van geluidhinder heeft verweerder onder andere de volgende voorschriften aan de vergunning verbonden. In voorschrift K.1 zijn voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ter hoogte van de woning Nieuwe Veer 111 grenswaarden gesteld van 50 dB(A), 44 dB(A) en 35 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. In voorschrift K.2 zijn voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ter hoogte van de woning Nieuwe Veer 114 grenswaarden gesteld van 45 dB(A), 40 dB(A) en 35 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Uit voorschrift K.3 volgt dat voor het piekgeluidniveau ter hoogte van de woning Nieuwe Veer 111 grenswaarden zijn gesteld van 65 dB(A), 65 dB(A) en 45 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. In voorschrift K.4 zijn voor het piekgeluidniveau ter hoogte van de woning Nieuwe Veer 114 grenswaarden gesteld van 65 dB(A), 60 dB(A) en 45 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avonden nachtperiode. In voorschrift K.7 is bepaald dat van de volgende activiteiten ontheffing wordt verleend op de beoordeling van het geluidniveau aangezien zij maximaal twaalf keer per jaar kunnen voorkomen. Zij worden niet getoetst aan bovenstaande geluidvoorschriften. Het betreft het 1 maal per maand laden en lossen van vee gedurende de nachtperiode, inclusief het reinigen van de veewagen, het maximaal 12 dagdelen per jaar inkuilen op het achterterrein gedurende de dagperiode, het 1 maal per 6 weken uitmesten van de kalverhokken gedurende de dagperiode, het 3 maal per jaar leveren van kunstmest gedurende de dagperiode, het 2 maal per jaar leegmaken van de mestplaat gedurende de dagperiode en het 1 maal per jaar schoonspuiten van de stallen gedurende de dagperiode. In voorschrift K.8 is bepaald dat het transport van vee tijdens de incidentele bedrijfssituatie niet meer dan 12 keer per jaar mag voorkomen in de nachtperiode tussen 23.00 uur en 07.00 uur. In voorschrift K.10 is bepaald dat het in deze vergunning met betrekking tot het maximale geluidniveau in de voorschriften K.3 en K.4 gestelde, niet van toepassing is op het laden en lossen ten behoeve van de inrichting voor zover dit plaatsvindt tussen 07.00 uur en 19.00 uur.

2.7.3. Wat betreft het betoog van appellant dat het gehele pand Nieuwe Veer 111 dient te worden beschermd tegen geluidhinder, overweegt de Afdeling dat niet aannemelijk is geworden dat ten tijde van het nemen van het bestreden besluit in het achterste gedeelte Uitspraak 200508174/1 7 van het pand Nieuwe Veer 111, door verweerder aangeduid als de berging, gedurende een langere periode van de dag mensen verblijven die een zekere bescherming tegen onaanvaardbare geluidhinder behoeven. Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de berging geen bescherming tegen geluidhinder behoeft. Dit beroepsonderdeel treft geen doel.

2.7.4. Ten aanzien van de door appellant aangevoerde beroepsgrond inzake de door verweerder in de voorschriften K.1 tot en met K.4 opgenomen beoordelingshoogten in de avondperiode, overweegt de Afdeling dat verweerder zich, gezien de Handleiding meten en rekenen industrielawaai 1999 en hetgeen verweerder op dit punt bij zijn beoordeling heeft betrokken, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de in voornoemde voorschriften opgenomen hoogte maatgevend is voor de te beoordelen periode. Deze beroepsgrond faalt.

2.7.5. Uit het bestreden besluit blijkt dat het gebied waar de inrichting is gelegen moet worden gekwalificeerd als 'een rustige woonwijk, weinig verkeer', waarvoor ingevolge de Handreiking richtwaarden gelden van 45 dB(A), 40 dB(A) en 35 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Niet gebleken is dat dit onjuist moet worden geacht. De in voorschrift K.1, wat betreft de nachtperiode, en voorschrift K.2 opgenomen grenswaarden sluiten aan bij voornoemde richtwaarden. Uit het bestreden besluit volgt voorts dat verweerder bij het vaststellen van de in voorschrift K.1 gestelde grenswaarden voor de dag- en avondperiode heeft beoogd aan te sluiten bij het ter plaatse van de inrichting heersende referentieniveau van het omgevingsgeluid. Dit referentieniveau wordt blijkens de stukken en het ter zitting verhandelde veroorzaakt door de voor de inrichting gelegen ontsluitingsweg "De Nieuwe Veer" met een verkeersintensiteit van circa 3.000 voertuigen per etmaal. Uit de in de jaren 2004 en 2005 ter plaatse van de inrichting uitgevoerde metingen van het referentieniveau van het omgevingsgeluid alsmede uit de berekeningen van het wegverkeer volgt dat

het ter plaatse van de inrichting heersende referentieniveau van het omgevingsgeluid 50 dB(A) in de dagperiode bedraagt en 47 dB(A) in de avondperiode. De Afdeling ziet geen reden hieraan te twijfelen. Voorts is niet aannemelijk geworden dat voor de vaststelling van het ter plaatse van de inrichting heersende referentieniveau van het omgevingsgeluid de achterzijde van de naar de inrichting gekeerde zijgevel bepalend is. De in voorschrift K.1 opgenomen grenswaarden voor de dag- en avondperiode, die hoger zijn dan eerdergenoemde richtwaarden, overschrijden voornoemde waarden van het ter plaatse van de inrichting heersende referentieniveau van het omgevingsgeluid niet. Gelet op het systeem van de Handreiking bestaat dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder bij lagere richtwaarden had moeten aansluiten dan wel dat een bestuurlijke afweging had moeten plaatsvinden. Voor zover de bezwaren van appelland zich richten tegen de hoogte van de gestelde maximale geluidniveaus, overweegt de Afdeling dat de in de voorschriften K.3 en K.4 opgenomen grenswaarden voor de maximale geluidniveaus de in de Handreiking aanbevolen maximale waarden van 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode niet overschrijden. Gelet op het vorenstaande is de Afdeling van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de gestelde geluidnormen voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en het maximale geluidniveau toereikend zijn om geluidhinder te voorkomen dan wel in voldoende mate te beperken. Deze beroepsgrond treft geen doel. Uitspraak 200508174/1 8

2.7.6. Ten aanzien van de incidentele bedrijfssituatie overweegt de Afdeling dat verweerder blijkens de stukken en het ter zitting verhandelde van mening is dat activiteiten die minder dan 1 keer per maand dan wel slechts enkele keren per jaar voorkomen niet aan de in de voorschriften K.1 tot en met K.4 gestelde geluidgrenswaarden behoeven te voldoen. Blijkens de tekening behorende bij de aanvraag, het akoestisch rapport van 27 mei 2005, opgesteld door verweerder, alsmede het aan de vergunning verbonden voorschrift K.7 heeft dit tot gevolg dat het laden en lossen van vee, het reinigen van de veewagen, het inkuilen van gras, het uitmesten van de kalverhokken, de afvoer van mest, het leveren van kunstmest en het schoonspuiten van de stallen, welke activiteiten minder dan 1 keer per maand voorkomen, tot de incidentele bedrijfssituatie behoren. Slechts het ophalen van melk en het leveren van voer vallen blijkens genoemde stukken onder de representatieve bedrijfssituatie. De omstandigheid dat bepaalde activiteiten over het gehele jaar genomen relatief weinig voorkomen, betekent evenwel niet zonder meer dat die activiteiten niet behoren tot de representatieve bedrijfssituatie van de inrichting. Ook activiteiten die minder vaak voorkomen kunnen in bepaalde gevallen op grond van hun aard toch deel uitmaken van de representatieve bedrijfssituatie. De Afdeling is van oordeel dat uit de motivering van het bestreden besluit noch anderszins is gebleken dat het gemaakte onderscheid in incidentele bedrijfssituatie en representatieve bedrijfssituatie voor deels gelijksoortige activiteiten, mede gelet op de aard van de inrichting, een veehouderij, gerechtvaardigd is. Dit klemt te meer nu uit de stukken volgt dat ongeveer 38 keer wordt afgeweken van de uit slechts twee activiteiten bestaande representatieve bedrijfssituatie. De Afdeling overweegt bovendien dat niet aannemelijk is geworden dat de aangevraagde en in voorschrift K.7 opgenomen ontheffingen van de in de voorschriften K.1 tot en met K.4 gestelde grenswaarden noodzakelijk zijn voor de bedrijfsvoering. De aan het bestreden besluit ten grondslag liggende voorbereiding kan gezien het vorenstaande niet zorgvuldig, en de daarin neergelegde motivering, niet toereikend worden geacht. Het bestreden besluit is in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht.